EDIȚIA II

Anul I. — No. 94 | In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Lunĭ 5, Marțĭ 6 Decemvrie 1888

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strĕin în casă!

V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ

pe 1 an . . Ln. 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Strĕinăt. Ln. 50

INSERȚIĬ ȘI RECLAME
linia . . . . Ln. 2
ANUNCIURI PE PAG. IV.
linia . . . . 60 b.

Serviciul telegrafic

Paris, 15 Decemvrie. — *Camera a respins cu 262 voturĭ contra 188 proiectul guvernuluĭ privitor la C-nia canaluluĭ de Panama.*

Cair, 15 Decemvrie. — *O vie luptă de artilerie a avut loc ierĭ la Suakim.*

Londra, 15 Decemvrie. — *„Times" sfatueşte să se negocieze cu Arabiĭ.*

Viena. 15 Decemvrie. — *Camera deputaților, într'o şedință de noapte. a adoptat articolele cele maĭ însemnate ale proiectuluĭ de lege militar asupra voluntarilor de un an, fără modificare.*

Atena, 15 Decemvrie. — *Respingerea tratatuluĭ de comerț de către Camera franceză a provocat o mare emoțiune. Presa crede că această decisiune va avea consecințe politice.*

Sofia, 15 Decemvrie. — *Erĭ Sobrania aflând de moartea M-nioruluĭ Antim, a ridicat şedința, după ce a numit o delegațiune pentru a asista la înmormîntarea ce se va face lunĭ la Vidin.*

Principele a delegat pe aghiotantul sĕŭ, maior Petronoff, pentru a'l reprezenta la înmormîntare.

Mâine un requiem solemn se va cânta la Catedrală.

Bucurescĭ, 5 Decemvrie

Civilisațiunea rĕsăriteană

M'am încercat erĭ a dovedi că orĭ-ce împotrivire la mersul triumfal al Slavilor spre mările de la miază-zi, ar fi din partea noastră un act nepriceput şi rĕspunzĕtor, care, pe lângă însemnatul cusur de a face din anexarea noastră desăvîrşită o necesitate pentru Rusia, va avea şi consecința deplorabilă, de a rupe în timp de douĕ-zecĭ-treĭ-zecĭ de anĭ, legăturile noastre cu marea putere rĕsăriteană.

Da! Suntem rusofilĭ şi rusofilismul nostru isvoraşte din patru motive principale:

1. Izbânda Rusieĭ fiind la urma urmelor neîndoioasă, Țara noastră nu poate să aleagă de cât într'un prieteşug care ne-ar respecta autonomia, şi o duşmănie care ne-ar strivi.

2. Era Statelor micĭ izolate s'a închis pentru tot-d'a-una, în urma evoluțiuneĭ economice moderne, şi trebue să gravităm împrejurul Putereĭ care singură poate să apere interesele noastre economice.

3. Nimicirea conglomeratuluĭ austro-ungar este astăzĭ ținta imediată a Rusieĭ şi spre a asigura mersul sĕŭ spre Țarigrad, ea voeşte ca cheile Carpaților să fie încredințate unor mâinĭ frățeştĭ.

4. De oare-ce ortodoxia a creat între popoarele rĕsăritene legăturĭ şi maĭ strânse şi maĭ trainice de cât acelea ale sângeluĭ, suntem datorĭ de a rĕmânea în contact cu lumea ortodoxă şi a conlucra cu micele noastre puterĭ la izbânda civilisațiuneĭ rĕsăritene.

Civilisațiunea rĕsăriteană!

Impreunarea acestor douĕ cuvinte va pare stranie claseĭ noastre diriginte. Instreinată şi crescută în admirația esclusivă a Occidentuluĭ, ea a fost orbită de strălucirea civilisațiuneĭ apusene şi n'a ştiut or n'a voit să vază semnele carĭ prevestesc descompunerea eĭ.

Noĭ am judecat civilisațiunea rĕsăriteană ce era în faşă cu aceiaşĭ uşurință cu care, în primul veac al ereĭ creştine, clasa stăpânitoare din Roma judeca creştinătatea nascêndă; viitorul a venit şi a dovedit că nu centrurile strălucite ale elenismuluĭ, nu şcoalele renumite ale filosofilor, dar necioplitele propovăduirĭ ale primilor creştinĭ, eraŭ izvorul la care trebuia să se adape civilizațiunea. Asemenea, nu Occidentul obosit, îmbătrînit, fară credință, fără ideal, dar Rĕsăritul tînĕr, plin de viață şi de credință, este în stare de a aduce omenireĭ o civilisațiune nouĕ şi originală.

Cât de nedreptĭ suntem noĭ pentru bietul nostru Rĕsărit?

N'aŭ trecut încă douĕ veacurĭ de când Petru-cel-Mare a desrobit femeia rusă ce era încătuşată până atuncĭ în *tĕrîmul* tătăresc şi dênsa este astăzĭ, ca cultură, energie, inteligență originală, în fruntea tutulor femeilor creştine.

Aŭ trecut abia un veac de când pămêntul Rusieĭ a fost curățit în întregimea sa de flagelul islamismuluĭ care oprise desvoltarea firească a Rĕsărituluĭ, şi iată că în Rusia a eşit la lumină o operă care, după însuşĭ mărturia luĭ Victor Hugo, e minunea secoluluĭ nostru.

Dar nu mĕ cred destoinic a examina daca civilisațiunea rĕsăriteană va întrece saŭ ba civilisațiunea occidentală ajunsă la apusul eĭ, daca *mirul* rusesc va fi o şcoală maĭ bună pentru democrație de cât aŭ fost cluburile Occidentuluĭ; ceia-ce însă nu se poate tăgădui este că Rĕsăritul are modul sĕŭ de a cugeta, concepțiunea sa originală asupra lumeĭ, asupra viețeĭ, asupra menireĭ omuluĭ şi are, maĭ cu seamă ceia ce astăzĭ lipseşte cu desăvêrşire Apusuluĭ: temperamentul apostolic, dorința de a regenera omenirea, dorul martiruluĭ, setea de a muri pentru o idee.

Influența bizantină, jugul Islamuluĭ, cultura occidentală, aŭ distrus rînd pe rînd aceste însuşirĭ în clasele culte; ele rĕmân întregĭ în clasele populare.

E dar greşit raționamentul acelora carĭ zic: „să primim influența germană cu toate consecințele eĭ, să facem toate jertfele necesare pentru a întârzia, fie pe treĭ-zecĭ de anĭ, isbânda Rusieĭ, lucrăm ast-fel pentru civilisațiunea şi pentru binele omenireĭ."

Nu! Nu este în interesul omenireĭ, ca Țĕrile acelea carĭ aŭ fost leagănul civilisațiuneĭ moderne şi al creştinismuluĭ să rĕmâe în puterea unuĭ neam, neprimitor al cultureĭ şi supuse uneĭ religiunĭ mort-născute.

Nu! Nu este în interesul omenireĭ ca locurile carĭ aŭ fost destinate, prin insuşĭ natura, spre a fi nişte centrurĭ de bogăție şi de civilisațiune, să se prefacă în putregaiurĭ musulmane.

Nu! Nu este în interesul omenireĭ, ca Rĕsăritul nostru să cază sub îndoitul jug al papismuluĭ şi al ovreimeĭ, ca Austro-Ungaria, a căreĭ ignoranță e clasică şi a căreĭ politică e jidovească, să exploateze în folosul sĕŭ raiurile de unde a eşit civilisațiunea rĕsăriteană.

Ar fi din contra un mare bine pentru omenire, ca toate Țĕrile rĕsăritene de la Iordan până la Ural, păstrându-şĭ autonomia politică, să rĕmâe în comunitate de ideĭ şi de interese.

Ar fi un mare bine ca capitala intelectuală a Rĕsărituluĭ Constantinopoli, după patru veacurĭ de barbarism, să reintre sub dominațiunea ortodoxieĭ rĕsăritene.

Un gălățean.

SITUAȚIUNEA

Discuțiunea adreseĭ în Cameră n'a contribuit până acum în nimic la limpezirea situațiuneĭ. Opozițiunea liberală s'a silit a releva divergințele ce există între ambele tabere conservatoare carĭ compun majoritatea. In mare parte ea a şi izbutit a proba anomalia care reese din aceste divergințĭ; dar până acum atacurile îndreptate contra guvernuluĭ nu aŭ avut de cât un rezultat academic, acela de a dovedi Țĕreĭ că, între junimiştĭ şi conservatorĭ, s'a încheiat o alianță vremelnică al căreĭ scop nu este altul de cât puterea.

De principiĭ nu poate fi vorba, căcĭ, în maĭ toate cestiunele însemnate de politică internă şi esternă, vederile taberelor aliate carĭ compun majoritatea, sunt tot atât de deosebite cât eraŭ înainte de formarea cabinetuluĭ junimisto-conservator.

Din discuțiunea adreseĭ reese într'un mod neîndoios că situațiunea de astăzĭ este cu totul vremelnică.

Nu vom ajunge dar la o stare de lucrurĭ maĭ definitivă de cât în zioa când una din nuanțele conservatoare carĭ sunt la putere va fi absorbit pe cea-l-altă.

Naşte acum întrebarea: care nuanță va fi maĭ tare?

Junimiştiĭ aŭ până acum în favoarea lor situațiunea politiceĭ externe şi sprijinul Palatuluĭ. Nu se poate tăgădui că aceştĭ douĭ factorĭ le daŭ o oare care putere de atracțiune asupra elementelor ce sunt obicinuite a gravita spre partea de unde suflă vêntul.

Eĭ maĭ aŭ asupra conservatorilor avantagiul de a se prezenta Țĕreĭ ca progresiştĭ.

In adevĕr, *progresismul* lor e numaĭ aparent şi este maĭ mult un mijloc pentru a arunca praf în ochiĭ opiniuneĭ publice; reformele lor nu rezistă uneĭ cercetărĭ serioase şi amănunțite; dar la noĭ, numele acelora carĭ adâncesc studiul cestiunilor sociale, economice şi politice, este atât de mic, în cât amăgitoriĭ politicĭ aŭ un câmp larg şi mănos, maĭ ales când eĭ sunt la putere şi dispun de argumentul cel maĭ convingător: budgetul.

Posițiunea conservatorilor independențĭ este prin urmare grea şi va deveni încă maĭ grea dacă situațiunea actuală se va prelungi.

Până acum opiniunea publică considera pe junimiştĭ ca un guvern de transițiune, ca scara pe care conservatoriĭ se vor sui la putere. Dar prin greşala comisă de conservatorĭ când aŭ primit de a intra în cabinetul junimist, situațiunea s'a schimbat. In loc ca eĭ să fie oala de fer şi junimiştiĭ oala de lut, astăzĭ lumea a început a crede că, din contra, junimiştiĭ vor izbuti încetul cu încetul a lua direcțiunea partiduluĭ conservator şi că vor putea ast-fel să înzghebe un guvern stătător.

Fie care zi ce trece este în paguba conservatorilor şi în folosul junimiştilor.

In urma desbaterilor adreseĭ, situațiunea politică se poate dar rezuma ast-fel:

Saŭ conservatoriĭ vor izbuti încă în sesiunea aceasta a pune mâna pe putere; saŭ, dacă vor merge ca până acum mulţumindu-se cu o părticică de putere, eĭ vor rĕmâne pe planul al doilea şi junimiştiĭ vor deveni stăpânĭ pe situaţiune.

Styx.

PROCESUL GENERALULUI ANGHELESCU

Curtea presidată de D. prim-preş Schina

ASCULTAREA MARTORILOR

Şedinţa de la 2 Decemvrie 1888

(Urmare).

Şedinţa de la 3 Decemvrie 1888.

D. Polizu crede că ministrul Anghelescu a călcat art. 49 din legea comptabilităţiĭ Statuluĭ şi cere aplicarea art. 3 din legea responsabilităţiĭ ministeriale combinat cu art. 144 din C P. relativ la mituire.

In afacerea plumbuluĭ s'a violat iarăşĭ art. 149 din legea comptabilităţiĭ, iar în ce priveşte cizmele aci s'aŭ călcat şi regulele şi legile şi bunul simţ, oferta asupra căreia s'a adjudecat nicĭ n'a fost măcar înregistrată, garanţia a fost derizorie. Aci D. Polizu admite călcarea legeĭ nu admite însă mituirea.

D. *Arapu* susţine cele spuse de D. Polizu, şi cere aplicarea art. 144 C. P. pentru mituire. In privinţa furnitureĭ cismelor, D. Arapu zice că generalul a *surprins bună credinţa a consiliuluĭ de miniştri* (!)

D. *Misir* bazat pe declaraţiile D-luĭ Broadwel în afacerea încrucişătorluĭ, pe neregularităţile în afacerea plumbuluĭ şi pe călcările de lege în afacerea cismelor unde Statul perde singur 200,000 leĭ, conchide cerênd daune interese în suma de 119,400 leĭ la cisme, 25,000 leĭ la încrucişător şi 19,596 leĭ la plumb; în total cere 163,996 leĭ despăgubirĭ civile.

Cestiunea sătenilor

Discurs rostit de D. C Dobrescu (Argeş) în şedinţa Cameŕeĭ de la 24 Noemvrie 1888.

(Urmare).

Din cauza lipseĭ de spaţiŭ suntem siliţĭ cu regret de a rezuma unele părţĭ ale însemnatuluĭ discurs al D-luĭ Dobrescu (Argeş).

După ce oratorul trece în revistă maĭ multe păsurĭ ale ţĕrănimeĭ, urmează ast-fel:

D-lor, n'a fost de ajuns numaĭ şicanele şi pedicele carĭ le-aŭ făcut proprietariĭ şi arendaşiĭ, nimicind ast-fel toate efectele aceste reforme, dar veniră şi alte cause în contra emancipăriĭ muncitoruluĭ; căcĭ ţĕraniĭ intră în această mare reformă, ignoranţĭ, sărăciţĭ, înfricoşaţĭ şi tremurânzĭ de frica apăsătorilor. Ţĕranul. numaĭ, purta arme, şi făcea de gardă la graniţele ţĕreĭ. Căcĭ boerul era scutit de asemenea lucrurĭ; el nu se scobora ca să se amestece cu mojiciĭ de ţĕranĭ ce nu eraŭ în această priceapă. Prin urmare, reforma socială de la 1864, n'a schimbat intru nimica starea nenorocită a ţĕranuluĭ. Ce tot venitĭ şi protestaţĭ că primariĭ sunt nisce gâzĭ aĭ ţĕranilor? Ce vĕ legaţĭ de coade? Legaţi-vĕ de capĭ.

La 1864. ţĕraniĭ primesc pământ, dar nu li se dă în condiţiunile legeĭ; şi de aci se nasc nişte procese între Stat şi locuitoriĭ ţĕranĭ, carĭ 'ĭ-aŭ sărăcit pe aceştĭ din urmă, cu totul.

Vĕ pot presenta un tabloŭ mare de comune sărăcite.

Altă miserie. Pământ li s'a dat aşa de puţin că nicĭ nu'l lasă pe ţĕran să moară de foame, nicĭ să trăiască; aşa în cât a doua-zi după împroprietărire, el a fost nevoit să vie la islaz, pentru fênețe; şi proprietarul pentru care legea rurală era o pagubă foarte mare, când a vĕzut pe ţĕran viind la dênsul şi vorbindu-ĭ de învoială, înţelegeţĭ d-voastră, cam ce fel de învoială se putea face între un om prost, apăsat, sărăcit. ilot şi un bogat, cult, viclean şi scutit de toate greutăţile; între aceia carĭ secole aŭ guvernat ţara, carĭ nu ştiŭ nicĭ româneşte să vorbească, şi într'un iobag cum ajunsese. Eĭ bine, tocmaĭ într'o asemenea situaţiune s'a găsit de cuviinţă să se aducă în această ţară toate reformele civilizătoare din Occident.

Negreşit întêĭ de toate sarcinele publice. Eĭ, până la 1864 şi 1866, cel puţin era un sĕlbăticit de suferinţe, o biată fiinţă cu chip de om, care trăia aicĭ de azĭ până mâine Acum se pomenesce că trebue să'şĭ dea copilul la şcoală; ştiţĭ că copilul e mâna luĭ dreaptă. capitalul luĭ preţios; să'l dea apoĭ la armată: să păzească noaptea, să facă căĭ naţionale, judeţene, comunale şi para comunale, să facă miliţia naţională şi peste toate astea, să facă ascultarea: zile de clacă pentru popă, primar şi alţĭ slujbaşĭ comunalĭ.

Acestea eraŭ lucrurĭ nouĭ, carĭ veneaŭ să'l civiliseze. Peste aceste sarcinĭ maĭ vin impositele, rĕscumpĕrarea clăceĭ şi altele multe. Eĭ, de unde să ia el să plătească toate acestea, el care nu avea nicĭ un venit, nicĭ pământurĭ? Tot de la proprietar şi arendaş. El nu putea să plătească nicĭ a cincea pa te într'un an din datoria care o făcea numaĭ pentru vite, ne cum hrana luĭ, a familieĭ luĭ, şi sarcinele publice? Iată, D lor, istoria ţĕranilor la 1865, 1866, 1867.

La 1868 se face legea ca moşiile Statuluĭ să se poată vinde orĭ şi cuĭ, şi atuncĭ proprietăţile Statuluĭ încep a se înstrĕina; orĭ şi cine în ţara românească avea capital mare, putea să cumpere orĭ şi ce moşie orĭ cât de întinsă, fără să fie întrebat de ce naţie e el. Aşa s'a început ca să se cumpere proprietăţile Statuluĭ, de la carĭ ţĕraniĭ sperau că li se vor maĭ da pământurĭ.

Aceasta e o serie de nevoĭ puse asupra ţĕranilor. Imĭ veţĭ da voe să încep cu altă serie de fapte. De ce plăteşte ţĕranul imposite? Ca statul, ca justiţia să 'ĭ asigure şi luĭ banul, onoarea. existenţa luĭ. Eĭ bine, unde e justiţia pentru ţĕranĭ? Ea e depărtată prin tacse şi timbre, prin dărĭ la portăreĭ, plată la advocaţĭ. plată însuşĭ a celuĭ care scrie jalba.

D-lor, să'mĭ daţĭ voie să iaŭ o altă serie de fapte.

La 1876 vine la cârma Sta'uluĭ partidul liberal şi prin un program — am auzit de la Mazar-Paşa — s'a rĕspândit prin sate vestea îmbucurătoare că o mulţime de îmbunătăţirĭ şi reforme se vor face pentru ţĕranĭ.

Eĭ aşteptaŭ cu nerăbdare aceste îmbunătăţirĭ, şi înainte de a fi resbelul, pe când era să treacă soldaţiĭ Dunărea. li se zicea de căpitanĭ, că dacă eĭ vor câştiga biruinţa are să li se dea moşiĭ şi eĭ voioşĭ merg la luptă şi curagiul care l'a arĕtat pe câmpul de bătae a spulberat cenuşa uităreĭ după numele nostru; ne-a regăsit titlele noastre glorioase; biruinţa curcanilor, ne-a făcut din noŭ lumeĭ cunoscuţĭ! Câtă onoare şi laude n'am cules pentru dânşiĭ! Se întorc acasă şi aşteptaŭ să li se dea moşiĭ fiind-că eĭ ştiaŭ că, în vechime Domniĭ ţĕriĭ aveaŭ dreptul să dea pământurĭ la ţĕranĭ.

Vĕd că se dădea mareluĭ lor capitan 12 moşiĭ; aşteaptă şi eĭ că a doua zi să li se dea resplata sângeluĭ, semnul de recunoştinţă al patrieĭ că aŭ bine meritat de la dênsa; d-voastre ştiţĭ că după fie-care biruinţă, în vechime Domnul ţĕreĭ făcea o împroprietărire căcĭ clasa *răzaşilor* era reazămul Tronuluĭ, era garanţia materială a neatârnăreĭ naţionale, decĭ în ziua când aceasta clasă a căzut sub apărarea străinuluĭ, din acea zi a căzut şi tronul în mâna altuĭ neam.

Eĭ aŭ aşteptat, dar vĕzură că pe nicăerĭ şi nimenĭ nu'şĭ aduce aminte de dênşiĭ; ast-fel că dorobanţul român se vede astăzĭ ca şi oare-când Belisariu, întinde coiful cerşind.

(Va urma).

Informaţiunĭ

In luna Martie 1889 va apare revista trimestrială franceză: *La Revue critique du droit penal.* Scopul revisteĭ va fi reforma tuturor legilor penale după datele sociologieĭ moderne, complectată şi corigiată prin ultimele cercetărĭ ale ştiinţeĭ. Unul din colaboratorĭ va fi şi D. *C. A. Filitis.*

* * *

Sâmbătă seară s'a închis discuţiunea generală asupra rĕspunsuluĭ la mesagiŭ în urma discursuluĭ D-luĭ Nicu Ceaur Aslan. A vorbit contra închidereĭ D-nul M. Cogălniceanu. a vorbit pentru D-nul Caracostea. Argumentul D-luĭ Caracostea a fost că discuţia costă banĭ şi n'are nicĭ un scop.

Aferim!

* * *

Ni se afirmă că perceptorul de la roşu n'a platit funcţionarilor lefurile pe luna trecută.

E de datoria celor în drept a cerceta esactitatea faptuluĭ ce ni se afirmă şi de a'şĭ da seama de cauza ce l'a provocat.

* * *

Domnul D A. Catargiu a fost numit prefect la Putna. Se vorbeşte de numirea D-luĭ Krupenski ca prefect la Roman.

* * *

Ministrul de resbel a luat o mĕsură foarte bună în ce priveşte ordonanţele ofiţerilor. Se făcea un mare abuz întrebuinţând pe soldaţĭ la slujbe degradatoare ce eraŭ în afară din îndatoririle lor. Generaluĭ Manu a dispus ca în viitor ordonanţele să nu slujească la ofiţerĭ de cât în limitele reglementuluĭ.

* * *

Ştirĭ particolare sosite din Belgrad anunţă că situaţiunea este îngrijitoare în Serbia. Se aşteaptă ca majoritatea radicală a viitoareĭ Skupcine să nu primească noua Constituţie elaborată de comisiune sub presidenţa Regeluĭ, ceia-ce ar provoca o criză foarte gravă.

* * *

Ştirĭ sosite din porturile dunărene anunţă că Dunarea a început să care sloiurĭ. Din cauza aceasta navigaţiunea este întreruptă. Apele fiind foarte scăzute, este teamă ca Dunărea să înghețe de tot.

* * *

De sărbătorile Crăciunuluĭ vom avea un fel de drăgaică. Primarul a însărcinat pe architectul comuneĭ de a construi în stradele principale nişte gherete în carĭ se vor putea vinde micĭ obiecte de sĕrbătorĭ.

* * *

Declaraţiunea făcută de Domnul Carp în Cameră, in privinţa dreptuluĭ excluziv al Regeluĭ de a conduce politica externă a ţĕreĭ. este aspru criticată chiar de membriĭ aĭ majorităţeĭ.

* * *

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA A DOUA

Casa Bérard şi comp.

Capitolul XII

OAMENĬ CINSTIŢĬ

53

Grosbouleau privi pe Lalongueur. Cardinet vĕzu că trebuia să tenteze o lovitură la ori-ce întîmplare. El încercă, şi observând pe ceĭ doĭ oamenĭ zise:

— D-voastră, făceaţĭ parte în facerea de la Grande-Jatte, aşa dar...

Grosbouleau se ridică îndată, Lalongueur făcu asemenea, vĕzînd pe tovarăşul luĭ că se repede spre uşe, el încălică peste masă şi dintr'o săritură fu lângă prietenul luĭ care 'ĭ zise:

— Suntem prinşĭ... Este un agent.. Canalia de baron ne-a vîndut..

Cardinet vĕzu că era stăpîn pe situaţie şi zise îndată:

Eŭ nu sunt un agent... sunt un prieten, care vine să vĕ prevină... şi să vĕ ceară alt lucru în schimb...

Ceĭ doĭ tovarăşĭ se priviră, şi învoindu-se pe tăcute, veniră să ia locurile lor.

— Ascultă D-le, eŭ nu ştiŭ cine eştĭ, zise Grosbouleau în vreme ce capul luĭ Lalongueur părea a zice prin mişcările luĭ:

Aprob! aprob! Vĕz că d-ta cunoştĭ afacerea, dar a trebuit să 'ţĭ-o povestească cine-va rĕŭ... Noĭ suntem oamenĭ cinstiţĭ, domnule!... Noĭ credem că Loremont era şi el un om cinstit... şi trecea drept un baron... noĭ suntem lucrătorĭ!... şi-a venit să ne găsească, pe Lalongueur şi pe mine.

— Pe Grosbouleau şi pe mine, afirmă Lalongueur.

— Şi ne-a zis: am o casă în insula Grande-Jatte, voiţĭ să 'mĭ căraţĭ lucrurile cacĭ mĕ mut?.. Noĭ rĕspundem da!.. Ne tocmim! cu două zecĭ de francĭ... nu e aşa Lalongueur?..

— E adevĕrat, jur pe Dumnezeŭ şi pe toţĭ sfinţiĭ.

Noĭ cărăm tot: Seara îl întrebăm: unde te muţĭ ca să cărăm lucrurile?... Asta nu vĕ priveşte, ne zise el. Şi ne plăti... Noĭ suntem muncitorĭ... nouă nĭ se plăteşte pentru ce facem... Numaĭ, când ne-am întors acasă, am zis luĭ Lalongueur: aĭ să vezĭ, o să avem dandana cu asta... omul ăsta n'are aerul tocmaĭ de sfînt.

— Domnule asta e aşa de adevĕrat cum vĕz eŭ paharul ăsta cu vin, el mi-a zis... cum a zis el!

— Şi vezĭ, reluă Grosbouleau, adresându-se către Lalongueur, o să avem dandana pentru asta... Iată D-nul care vine...

— Ah! toţĭ sfinţiĭ din cer! Ce murdară lume e în societate, gemu Lalongueur.

— Vorbeşte domnule, şi dacă este cu putinţă să îndreptăm rĕul pe care l'am făcut fără voia noastră şi de care a suferit... noĭ suntem gata să facem tot...

— Da, domnule, noĭ suntem gata să facem tot! zise Lalongueur.

Cardinet era fericit, îĭ pricepuse pe ceĭ doĭ pungaşĭ, dar prefăcându-se că 'ĭ crede zise:

— Domnilor, veneam tocmaĭ pentru a vĕ zice: este o canalie de care trebuie să scăpăm lumea: canalia asta este baronul de Lormond-Hypolit Loremont, în fine, şi vin să cer ajutoru vostru...

— Asta vreĭ!... esclamă cu veselie ceĭ doĭ pungaşĭ... Dacă e aşa loveşte aci!...

— Loveşte aci!.. repetă Lalongueur.

— Maĭ întâĭ, între oamenĭ cinstiţĭ, te înţelegĭ la moment!

— Tocmaĭ asta mĕ gîndeam şi eŭ, zise Cardinet surîzînd...

— Petite! strigă Grosbouleau, pune patru serviciĭ... mâncĭ cu noĭ şi dumneata?...

— Ah... domnilor, eŭ...

— Aide, fără rugăciunĭ, insistă Lalongueur.

— Eĭ bine, primesc, vom vorbi la masă.. zise Cardinet care se gîndea: Sunt într'o tavernă de bandiţĭ, trebuie să joc cum îmĭ cântă!

Petite aşeză masa.

Incepură a mânca; Cardinet ştia prea bine ceea-ce apucase cu o zi înainte prin ajutorul câtor-va pahare, şi cercă iar mijlocul acesta; el vĕzu că luĭ Grosbouleau îĭ plăcea să vorbească şi îşĭ zise: Dacă 'ĭ voiŭ turna mereŭ el o să spună multe.

Cardinet ceru voia să dea câte-va sticle de vin vechiŭ; toţĭ primiră. Petite se duse la cârciumar să cumpere vinul. In vreme ce Cardinet turna vin, Grosbouleau zise încet luĭ Lalongueur:

— Asta e un tovarăş, el o să ne scape de baronul!

Tu aĭ spus-o, dar eŭ mĕ gândeam la asta, zise Lalongueur.

Bĕură... Limba luĭ Grosbouleau era deslegată, dar fără folos; şi ca un conferenţiar el avea nevoe să vorbească, decĭ, trebue să spuie prostiĭ. Cardinet îl înţelese şi ca să ajungă curînd la lucrurile serioase, el îĭ făcu pe chef... Trebuia să 'ĭ scoaţă spuma cugetărilor luĭ Grosbouleau şi Cardinet 'ĭ zise:

— Dumneata eştĭ luntraş?

— De ce mĕ întrebĭ?

— Pentru că 'ţĭ vĕz costumul.

— Eĭ bine, aĭ ghicit... sunt luntraş... şi încă un adevĕrat luntraş!

— Ce spuĭ?..

Oh! nu glumi pe socoteala luntraşilor... Maĭ întâiŭ, eĭ se împart în treĭ clase.

(Va urma)

[illegible] o îndoială în privinţa rezultatului procesului generalului A. Anghelescu. In genere se zice că acuzaţiunea este slabă.

* *

† Alaltă-erĭ noapte D-na Elena Oteteleşeanu a încetat din viaţă. Societatea Bucureştilor perde în D-na Oteteleşeanu una din podoabele sale; săracii [illegible] bine-făcătoare.

Multe lăcrimĭ adevĕrate vor curge pe [illegible]tul eĭ. Maĭ frumoasă amintire nu poate lăsa un muritor în această lume.

* *

Ziarul *L'Indépendance roumaine* a primit de la D-nul Ciurcu o ştire prin care îĭ anunţă că D-na Darelée Hartular a debutat la opera din Paris în rolul Margaretei din *Faust*, şi că succesul tinereĭ românce a fost mare.

* *

Societatea cooperativă a meseriaşilor şi industriaşilor românĭ dă mâine, Marţĭ 6 Decemvrie un mare bal, pentru a VII-a aniversare a fondăriĭ Societăţiĭ, în sala teatruluĭ Dacia.

La finele baluluĭ, mare cotillon naţional.

* *

Senatul nu ţine astăzĭ şedinţă, miniştriĭ fiind ocupaţĭ la Cameră cu discuţiunea rĕspunsuluĭ la Mesagiŭ.

* *

Aflăm că Statul va urmări pe D. Simion Guriţă, fost deputat, pentru suma de 80.000 leĭ, ce i-o datoreşte, din arenzele moşiilor luate de D-sa.

* *

Procesul D-nilor Simion Mihălescu şi Vasile Radulescu inculpaţĭ de abuz de confienţă în cestiunea Eforieĭ spitalelor, se va judeca Sâmbăta viitoare.

Ultime informaţiunĭ

Din cauza sĕrbătoareĭ de mâine, Sf. mucenic Nicolae, ziarul nostru va apare Miercurĭ la ora 12 ziua.

* *

După sărbătorile Crăciunuluĭ, ministrul justiţieĭ va inspecta autorităţile judeciare din Moldova.

* *

Este vorba de a se da şcoaleĭ de marină de la Galaţĭ o nouă organisaţie.

* *

Aflăm că D. I. C. Robescu, fost consilier de Curte, va fi numit în aceiaşĭ calitate la Curtea de Apel din Galaţĭ.

Se ştie că D-sa era unul din candidaţiĭ la prefectura de Putna.

* *

O comandă de vagoane, făcută la o casă din Nürnberg, va sosi săptămâna aceasta în depoul găreĭ de Nord.

* *

Numirea D-luĭ Emanoil Crupenski ca prefect la Roman, pare sigură.

* *

Inmormêntarea rĕmăşiţelor regretateĭ D-neĭ Elena Oteteleşanu se va face mâine (Marţĭ) la orele 1 după amiazĭ.

* *

O interpelare se va adresa guvernuluĭ în Senat în privinţa convenţiuneĭ comerciale cu Austro Ungaria.

* *

Secretarul general al ministeruluĭ instrucţiuneĭ publice a fost însărcinat să cerceteze neînţelegerile ivite la facultatea de drept din Iaşĭ între profesorul [illegible] şi studenţĭ.

* *

Se vorbeşte de numirea D-luĭ colonel Voinescu, directorul şcoaleĭ militare din [illegible]ntală, ca adjutant regal.

* *

Se vorbeşte de un mare proces care [illegible] din succesiunea la averea reposateĭ D-neĭ Oteteleşanu.

Atât testamentul reposatuluĭ Domn Ion Oteteleşanu cât şi acela al D-neĭ Oteteleşanu vor fi atacate de moştenitoriĭ colaterali.

* *

[illegible] aşteapta ca [illegible] ocaziunea desbaterilor asupra paragrafelor adreseĭ, să [illegible] loc o discuţiune de mare interes [illegible] pasagiuluĭ relativ la politica [illegible]ra.

Aflăm că D. Emil Lahovari îşĭ va pune candidatura la colegiul vacant de deputat, din Rîmnicul-Vâlceĭ.

* *

Ministrul domeniilor va visita mâine şcoala de agricultură de la Herestreŭ.

* *

Inaintările în armată nu se vor face de sĕrbătorile Crăciunuluĭ, ci numaĭ pe ziua de 1 Ianuarie.

* *

O întrunire a deputaţilor liberalĭ va avea loc mâine la D. Dim. Brătianu.

* *

Imbulzeala materieĭ ne sileşte a amâna pentru numĕrul viitor darea de seamă a procesuluĭ Anghelescu.

In şedinţa de astăzĭ a vorbit D. Corbescu în numele apărăreĭ.

Desbaterĭ Parlamentare

Camera

Şedinţa de la 5 Decemvrie 1888.

Şedinţa se deschide la ora 1 sub preşedenţia D-luĭ **Lascar Catargiu**, preşedinte.

Presenţĭ la apel 111 domnĭ deputaţĭ.

D. **Ernest Sturza** depune un proiect de lege pentru ertarea unor rĕmăşiţĭ. Se primeşte urgenţa.

D. **I. Nădejde** interpelează pe guvern de ce nu se constrânge consiliul comunal de Iaşĭ, ca să dea pământ agricultorilor din mahalalele Iaşilor şi pentru reprimirea la lucru a greviştilor de la gară în atelierile aceleĭ gărĭ.

Se procede la votarea luăreĭ în consideraţie a proiectuluĭ de rĕspuns. Resultatul votuluĭ este pentru 95 contra 29 voturĭ din 124 votanţĭ.

Proiectul s'a luat în consideraţie.

D. **N. Ionescu** observă, că s'a pus la vot proiectul minorităţiĭ şi deci D-sa protestă contra moduluĭ cum s'a procedat.

D. **Triandafil** rĕspunde că s'a votat nu proiectul ci luarea în consideraţie a proiectuluĭ.

D. **M. Cogălniceanu** se asociază la protestul D-luĭ N. Ionescu.

La paragraful întâiŭ se acordă cuvîntul D-luĭ **Alexandrescu**, care într'un lung discurs susţine că în Iaşĭ alegerile aŭ fost libere, în ce priveşte secuestrarea D-luĭ E. Dioghenide, oratorul susţine că nu a fost secuestrată persoana ci ghetele persoaneĭ (ilaritate).

Vorbind de coleg. III din Iaşĭ oratorul crede că e păcat că ţĕraniĭ votează (rîsete).

Oratorul se plânge apoĭ de ce nu s'a ingerat în Tecucĭ.

După maĭ multe digresiunĭ cari provoacă ilaritatea, D-sa vine la reforme şi zice că guvernul va aplica *programele* şi că Camera va fi liberă să le voteze saŭ să le respingă.

D. **N. Ceaur Aslan** propune un amendament pentru suprimarea cuvintelor de iubire şi devotament.

Textul amendamentuluĭ este cel următor:

„Cer suprimarea espresiunilor de iubire şi de devotament din rĕspunsul la Mesagiul regal pe motivul că acele expresiunĭ în împrejurările actuale nu exprim şi nu pot exprima, în mod esact, adevĕratele simţimênte ale ţĕreĭ.

Ţara nu poate vede, în chemarea la cârma trebilor a actualuluĭ minister; îndeplinirea cerinţelor manifestate de ea în Martie al anuluĭ present; ea, din contra, constată cu întristare persistarea în practictarea unor deprinderĭ, ce sunt negaţiunea regimuluĭ constituţional, şi, prin urmare, menţinerea *regimuluĭ personal* repudiat de ea.

Modul formăreĭ ministeruluĭ în Martie; modul transformăreĭ aceluĭ minister în actualul minister; actele sale din trecut, precum şi îngrijările ce el ne inspiră pentru viitor, sunt atâtea cauze pentru a impune ţĕreĭ cea maĭ mare rezervă în privirea simţimintelor eĭ faţă cu tronul.

Această reservă îĭ este cu atât maĭ mult impusă cu cât nouĭ motive grave aŭ venit să sporească legitimele eĭ îngrijărĭ.

Aţĭ auzit cu toţĭ Domniĭ meĭ, nu fără o adâncă uimire, negreşit, declaraţiunea îndresneaţă, ce consilieri Majestăţeĭ Sale aŭ făcut în sînul Parlamentuluĭ, spre a'ĭ tăgădui dreptul de control asupra relaţiunilor noastre internaţionale.

Această învederată încălcare a imunităţilor Parlamentare, constituind o violaţiune a pactuluĭ nostru fundamental, ţara nu este astăzĭ în poziţiune de a'şĭ manifesta simţimintele eĭ în sensul conţinut în espresiunile de rĕspuns la Mesajiul regal.

Ţara neavând decĭ nicĭ un motiv de a fi satistăcută, ea nu poate manifesta nicĭ iubire, nicĭ devotament pentru tron.

Acesta este adevĕrul, şi aceste sunt şi cuvintele pentru care, cu viĭ părerĭ de rĕŭ, mĕ vĕd silit a cere suprimarea acelor espresiunĭ.

Amendamentul este iscălit de D-niĭ **Nicu Ceaur Aslan, Iacob Feţu, C. C. Dobrescu, C. T. Grigorescu, şi Nădejde.**

D. **Ern. Sturza** susţine, că alegerile aŭ fost libere.

D. **I. Nădejde** dovedeşte prin fapte că autorităţile aŭ exercitat cele maĭ marĭ presiunĭ fiind şi bătuţĭ maĭ mulţĭ din partidul muncitorilor; iar D. V. Morţun era să fie omorît. D-sa încheiând se declară contra afirmăreĭ că alegerile aŭ fost libere.

D. raportor comunică că amendamentul D-luĭ Aslan a fost respins de comisiunea de rĕspuns.

D. **Caracostea** susţine că alegerile n'aŭ fost ingerate.

D. **N. Blaramberg** observă că se creează precedente funeste anti-constituţionale. D-sa constată că până acuma am avut liberalizmul numaĭ în opoziţie, la guvern am avut tot-d'auna absolutizm. D-sa recunoaşte că guvernul actual este constituţional fiind că unul din *leaderĭ* e preşedinte şi cel'alt ministru (aplauze). D-sa se crede apoĭ dator să recunoască că alegerile aŭ fost libere (aplauze).

Oratorul vine la paragraful întêiŭ şi zice că criza s'a deslegat în culise, lucru regretabil. D-sa aminteşte existenţa opoziţiuneĭ unită, dă citire pactuluĭ solemn convenit între grupurile politice iscălit de Vernescu, D. Brătianu, Alex. Lahovary, Cogălniceanu şi după care nicĭ unuĭ nu putea să intre în minister fără o înţelegere între şefĭ.

După ce arata că disolvarea majorităţiĭ luĭ Brătianu a fost constituţională, D-sa trece apoĭ la formarea cabinetuluĭ junimist şi tăgădueşte Regeluĭ dreptul de a'şĭ alege miniştriĭ în afară de Parlament. Aceasta poate avea ca consecinţă ca politica exterioară să fie încredinţată unor oamenĭ carĭ n'aŭ încrederea ţĕreĭ saŭ ca să se impună ţĕreĭ miniştriĭ după interese streine.

Ministerul actual maĭ zice oratorul a primit puterea fără beneficiŭ de inventare şi de a aceea el nu poate face nimica în cestiunea porturilor france, în acea a fortificărilor etc. El zice că din aceasta cauză ţara e un domeniŭ privat al cuĭva.

In ce priveşte reformele ele nu sunt de cât un recept bismarkian, care zice că monarchia viitoare saŭ va fi socialistă saŭ nu va fi.

La 4 ore şedinţa continuă.

TELEGRAME

Paris, 15 Decemvrie. — Camera a respins cu 262 contra 188 proectul guvernuluĭ privitor la C-ia canaluluĭ de Panama.

Londra, 15 Decemvrie. — *Morning-Post* zice că scrisoarea luĭ Osman-Digma face menţiune de doĭ călĕtorĭ albĭ din carĭ numaĭ unul a fost prins.

Viena, 15 Decemvrie. — *Corespondenţa Politică* zice că regele Suedieĭ a numit pe împĕratul Franz-Iosef general onorific al armateĭ suedeze.

Darmstadt, 15 Decemvrie. — Principele Alexandru de Hessa tatăl principeluĭ de Battemberg a murit azĭ dimineaţă.

Turin, 15 Decemvrie. — Principele Eugeniu de Carignan a murit azĭ dimineaţă.

Roma, 15 Decemvrie. — Camerile, cu prilejul morţeĭ principeluĭ de Carignan aŭ suspendat şedinţele lor pentru treĭ zile. Ele vor remite Regeluĭ adrese de condoleanţe şi vor lua doliul, Senatul pentru 20 zile iar Camera pentru 15 zile.

Paris, 16 Decemvrie. — Ziarele sunt aproape unanime a considera votul de ierĭ la Cameră ca o greşeală.

Paris, 16 Decemvrie. — Doctorul Charcot va merge în curînd la Petersburg, chemat fiind pe lângă ţarina, a căreĭ sănătate e sdruncinată de când cu accidentul de la Borki.

BIBLIOG AFI[E]

A apărut de sub tipar:

Analele Societățiĭ istorice „Juliu Barasch"

Anul II, 2 broșurĭ, 224 pg. — Aceasta importantă publicațiune coprinde între altele, în broșura I, un important studiŭ de d. *M. Schwarzfeld* sub titlul de: **„Excursiunĭ critice asupra istorieĭ Evreilor în România,"** împărțit în 8 capitole, care coprind și date nouĭ directe pentru istoria Românilor.

Broșura II coprinde între alte materiĭ interesante *discursurile* d-lor C. C. Arion, Dr. M. Beck, Dr. H. Erdreich, Moscu Ascher, și M. Schwarzfeld.

Amintirĭ din trecut de d-niĭ M. Asiel, Aba Abrahm, H. Blumen, D. H. Paves și Wilhelm [Sc]hwarzfeld.

Prețul ambelor broșurĭ 3 leĭ. — Ediția de lux [...] leĭ.

A se adresa: L. Steinberg, librar strada Carol I [Bu]cureștĭ, și la Societate.